

Rætt til fram tíðina

AVGERD Noregs um at taka upp aftur avmarkaða veiðu av sildreka hevur ikki bara lopið øði í ymsu fríðingarg- og umhvørvisverndarfelagsskapirnar og tey lond, eitt nú USA, Bretland, Holland og onnur, sum altíð eru millum tey fyrstu at leypa á leistum fyrri hesum felagsskapum, men so sanniliga eisini í EEC-samgonguni sum so.

ILT er at siga, hvussu tvørt hetta kemur norðmonnum fyrri, nú samráðast skal um norskan EEC-limaskap, men helst man almenni norð EEC-hugurin vera kólnaður nakað.

HÓAST allan hugsandi samhuga føroyinga við sildrekanum, sum vit sjálvir ikki eiga nevnivert av, kunnu vit ikki annað enn vera norð monnum takksamir fyrri greiðu støðu teirra í hvalamálinum - at teir ikki longur lata sær lynda hópisleys og ikki visindaliga grundað diktat uttan eftir, um hvussu teir skulu umsita veiðu-

førar stovnar í egnum sjógvum.

IKKI tí, norðmenn hava eins og vit ikki verið heimsmeistarar í so máta, men kortini umsitandi livandi sjótilfeingi teirra munandi betri, enn eithvørt EEC-land ella annað mótmælandi. Enn er vón fyrri brúkligum fiskivinnurakstri í stóra norska sjóøkinum, meðan vónirnar í so máta, og av egnum ávum, bara eru minkandi hjá øðrum, fyrst og fremst takkað verið teirra egnu ídnaðardáling og síðani einum fullkomiliga hópisleysum fiskivinnupolitikki.

EINKI er at ivast í, at umhvørvisverndarfelagsskapirnir eiga heiður uppibornan fyrri mong heppin tiltøk, men lata hesir sær einki siga, tá fulldygg visindalig prógv eru til taks, tá um ræður skilagóða nýtslu av tí, vit eru sett á jørðina at umsitja, hava vit, sum av jørðini og havinum liva, ikki annað val, enn at venda teimum bakið.

NÆST er so at spyrja, um vit ikki kunnu liva eitt nú grindina fyrriuttan. Svarini eru helst ymsk. Munandi verri er sum føroyingur at liva uttan higartil sjálvsagða rætt okkara til sjálvir at nýta og hava

ábyrgd av egna tilfeingi okkara. Eins og onnur fólk vita heldur ikki vit, nær grindin kanska aftur gerst álitið - nær vit kanska aftur av neyð mugu reika um havið at leita eftir henni fyrri yvirhøvur at ana í hesum landi.

HEIMSINS reinasta havi, tí føroyska, plaga vit at reypa av, men so hvørt hetta sálkast meira og meira av stórnáðinum uttan um okkum, sum umhvørvisfelagsskapir tykja heilt at gloyma, tá halur ella grind er í eygssjón, minka eisini okkara sjálvbjargnismøguleikar, og hesar kunnu vit á ongan hátt verða við til at skerja - ella taka frá okkara eftirkomarum, sum fáa so riviligt av øðrum at gera gott aftur.

GRINDIN fyrri okkum snýr seg minni um døgurðan í morgin enn um rættin til fram tíðina.

HÓAST umhvørvisverndarfelagsskapirnir mangan skjóta við síðuna av málinum, meira við lottuvinningi fyrri eyga, rokkin við misnýtslu og fólksins góðsku og útspekuleraðari villileiðing, er starv teirra skilabestu partur av strembanini hjá okkum eftir einum betri umhvørvi - einum betri heimi. Men klaps skulu teir

hava - og tað dyggiliga - fara teir so skeivir av málinum, at bara tað sum gevur pengar, og tað nógvar, skal liggja fremst í huganum.

MANGT skilgott var viðtikið umhvørvinum at frama á stóra umhvørvisfundinum í Rio - mangt beinleiðis eftir uppskoti og trýsti frá sliikum felagsskapum og politikarum, sum standa sliikum nær. Tó einki um eitt nú tað dálkingarhóttað hav, fremstu "leikidyr" teirra føðast, liva og doyggja í.

HER ruggar ikki rætt í eygum føroyinga og nú heldur ikki í eygum norðmanna og íslendinga, og tá so er, hava vit ikki bara eina heimapolitiska skyldu til at tala at, men sanniliga skyldu móttvegis altjóðasamfelagnum til á hægsta politiska støði at siga okkara vælgjandabú hjartans meining um hesi viðurskipti.

ALT Føroya fólk stóð aftan fyrri lögmann, tá harðast leikaði á í grindamálinum hjá okkum. Eins stinnir stuðla norðmenn teirra stjórnaðarar í sildrekamálinum og spennandi verður at siggja hvussu leikur fer.

Kreppukabarettin

Avdúkar bæði eitt og annað við skálkabrosi

Mong eru evnini á skránni í Kreppukabarettini, ið verður framförd í Havn um vikuskiftið

Leygardagin og sunnudagin kunnu havnarfólk eins og fleiri onnur ádrastaðni kring landið hava kunnað tað, fara at hyggja at Kreppukabarettini. Báðar dagarnar kl. 17 verður hon framförd í Læraraskúlahøllini.

Kabarettin hevur nú ferðast kring landið, og aftan á framförsurnar í Havn er ætlanin at enda við framförslu á Oyrarbakka.

Ikki kann heldur sigast annað, enn at tað er ein sera fjølbroytt framförslan, ið er á skránni hjá Skálkabrosi, ið kabarett-bólkurin kallar seg.

Eitt sindur av hvørjum

»Vit royna at hava eitt sindur av hvørjum við, og vit koma við ikki so fáum avdúkingum av ymsum slag,« sigur Jákup Veyhe,

ið er ein av leikarunum. »At ein hin nýggjasta handelsfyrirtekni her á landi er av sliikum slag, at hon skal royna at selja sum minst, er eisini nakað, vit hava við.«

Hann leggur afturat, at eitt tað mest upplagda í hesum døgum er at fáa onkran stuttleika burtur úr teimum stóru trupulleikum, síðstu sosialistarnir nú eru í, sum hann málber seg.

»Men tað er ikki alt,« leggur Kristianna Winther Poulsen afturat. »Vit koma eisini við so mikið umfangandi avdúkingum, sum eitt nú, hvør tað er, ið hevur skuldina av kreppuni. Aðrenn framförsluna siga vit ikki, hvør tað er, men vit fara at avdúka, at tað er ein heilt stætt, ið má taka hesa ábyrgd á sínar herðar.«

Sum heild er tað kreppan, ið er afturvendandi gjøgnum Kreppukabarettina, og roynir Skálkabros at fáa fólk at siggja kreppuna við øðrum eygum: »Vit vilja heldur hava, at fólk flenna eitt sindur at kreppuni, enn at tey bara seta seg niður at gráta um hana,« sigur Marita Dalsgaard.

Pallvandir leikarar

Felags fyrri allar leikararnar, ið eru við í kabarettini er, at teir hava verið við til at spælt kabarett áður - øll hava tey eitt nú verið við í síðavandu ólavsskúlkabarettini, eins og flestøll eisini hava spælt sjónleik, og tí eru sera pallvandir.

Hetta áttu at borga fyrri einari ávísari dygd, og at um 900 fólk kring alt landið nú

Fimm av teimum seks leikarunum, ið eru við í Kreppukabarettini. Aftast frá vinstri: Sini Danielsen, Kristianna Winther Poulsen og Marita Dalsgaard. Fremst situr Unn Patursson, og væl goymdur mitt í rúgvuni sæst Jákup Veyhe. Sjúrður Skaale vantar á myndini.

hava sæð kabarettina í tilsamans 12 framförslum, talari eisini sítt greiða mál.

At tey nú leggja leiðina til Havnar, verður eisini gjørt í teirri vón, at gjørligt er at fylla hølini har. »Lærarskúlahøllin hevur pláss fyrri

um 300 fólkum, og okkara vón er, at mong koma higar at hava eina hugnaliga og stuttliga løtu saman við okkum í besta kabarett-hýri,« siga kabarettleikararnir.

Aðrenn prátið endar, lyfta tey lokið eitt lítið sindur av

enn einari heilt sjáldsamari og forkunnugari avdúking: »Fiskur er ikki fiskur, men eitt skálkaskjól fyrri nokrum heilt øðrum. Og hvat fiskur veruliga er, fara vit eisini at avdúka...«